

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

2.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 7-го Января — 1838 — Wilno. Piątek. 7-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 31-го Декабря.

Русское торжество воспоминанія объ отраженіи неприятельскаго нашествія въ 1812 году, праздновано было въ минувшую Субботу, 25-го Декабря, въ день Рождества Спасителя, въ Императорскомъ Эрмитажѣ, гдѣ на сей случай устроена была походная церковь. Въ Высочайшемъ присутствіи Ихъ Величествъ Государя Императора и Государыни Императрицы, и Ихъ Императорскихъ Высочествъ Государя Цесаревича Наслѣдника Престола, и Государя Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА, Государынь Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ и Великихъ Князей МАРІИ НИКОЛАЕВНЫ, ОЛГИ НИКОЛАЕВНЫ и АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ, въ собраніи многихъ знаменитыхъ особъ, Генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ гвардіи, арміи и флота, принесено было, по совершеніи Божественной Литургіи, благодарственное молебствіе Господу Богу, за двадцать пять лѣтъ предъ симъ сохранившему и прославившему вѣрною Ему и Его Помощникамъ Россію. Торжествуя священное для Русскихъ сердецъ воспоминаніе въ стѣнахъ Императорскаго Эрмитажа, удаляшаго отъ грозившей ему за недѣлю до того опасности, всѣ присутствующіе взорами и сердцами съ любовію и благоговѣіемъ обращались къ Великому Князю МИХАИЛУ ПАВЛОВИЧУ, которому сіе единственное въ мірѣ, знаменитое зданіе, памятникъ любви и уваженія Русскихъ Государей къ вѣковымъ произведеніямъ геніевъ, обязано своимъ сохраненіемъ. По Высочайшему повелѣнію Государя Императора, Его Высочество съ чинами командуемаго имъ Гвардейскаго Корпуса устремился на спасеніе дома Государева. Въ войны, видя впереди себя Брата Царскаго, подающаго собою примѣръ неустрасимости и самоотверженія, наперерывъ старались опережать другъ друга въ повиновеніи его приказаніямъ. Государь Великій Князь, подавая собою прекраснѣйшій примѣръ безусловнаго исполненія своей обязанности, въ то же время, по влеченію благой и сострадательной души своей, остававливалъ шедшихъ на явную гибель, и можно сказать, отгонялъ безстрашныхъ отъ тѣхъ мѣстъ, гдѣ опасность казалась неизбежною. Силь единодушнымъ напряженіемъ всѣхъ силъ, соединеннымъ съ великодушною пощадою къ усерднымъ воинамъ, удалось достигнуть главной цели — положить предѣль разрушительному дѣйствию пламени, не отваживая драгоцѣннѣйшаго Царскаго достоянія — принадлежащей Ему жизни Его подданныхъ. И не одна эта мысль волновала кроткимъ умиленіемъ души, возносившіяся молитвою къ Богу Вседержителю: вспоминая о бытіяхъ давно минувшихъ и о случаяхъ, которыми сами были свидѣтелями, всѣ присутствовавшіе запечатлѣли въ памяти и сердца святую истину, что если всѣ подданные будутъ въ службѣ и общественной жизни чтить уставы и велѣнія своего Государя, а въ семействахъ своихъ жить такъ, какъ живетъ Онъ и Его Августѣйшая Фамилія, — то Русская земля, первая величіемъ и силою на Земномъ

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 31-go Grudnia.

Руска урочыстость, памятки выгнанія наысція неприязнотъ в року 1812, obchodzona była, w przeszłą Sobotę, 25-go Grudnia, w dniu Bożego Narodzenia, w Cesarskimъ Эрмитажѣ, gdzie z tey okoliczności urządzona była cerkiew pochodowa. W Naywyższej obecności NAYJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA, CESARZA JEHO MOŚCI i CESARZOWEY JEY MOŚCI, tudzież Ichъ CESARSKICHъ WYСОКОŚCI CESARZEWICZA NASTĘPCY Tronu i WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, WIELKIEY XIĘŻNY HELENY PAWŁOWNY, oraz WIELKICHъ XIĘŻNICZEK MARYI NIKOŁAJEWNY, OLGИ NIKOŁAJEWNY i ALEXANDRY NIKOŁAJEWNY, w zebraniu wielu osóbъ znakomitszych, Jenerałów, Sztabъ- i Ober-Oficerówъ Gwardii, Armii i Flotty, zaniesiono, po ukończeniu Mszy Świętey, dziękczynne modły do Pana Boga, Który przedъ dwudziestą pięć laty zachował i wstał wierną Jemu i Jego Pomocznikomъ Rossyą. Obchodząc świętą dla sercъ Ruskichъ pamiętkę, w murachъ Cesarskiego Эрмитажа, ocalałego od grożącego mu przedъ tygodniemъ niebezpieczeństwa, wszyscy obecni oczy i serca z miłością i rozrzewaniemъ zwracali ku WIELKIEMU XIĘCIU MICHAŁOWI PAWŁOWICZOWI, kóremu ta, jedyna w świecie, znakomita budowa, pomnikъ miłości i szacunku Monarchówъ Rosyjskichъ ku odwiecznymъ dziełomъ geniuszu, winna jest swe ocalenie. Za Naywyższymъ Rozkazemъ Cesarza JEHO MOŚCI, JEHO WYСОКОŚC z żołnierzami dowodzonego przezeńъ korpusu Gwardyi rzucił się naratunekъ domu Cesarskiego. Wszyscy wojownicy, widząc przedъ sobą Brata MONARCHY, dającъ ta, siebie przykładъ odwagi z zapomnieniemъ o sobie, jeden drugiego starał się wyprzedzać w wypełnianiu jego rozkazówъ. WIELKI XIĘŻ JEHO MOŚC, dającъ z siebie piękny przykładъ bezwarunkowego wykonywania swego obowiązku, w tymże czasie, powodowany dobrą i litościwą duszą, wstrzymywałъ narażającychъ się na widoczną zgubę, i, można powiedzieć, odpędzałъ nieustraszonychъ od mieczy, gdzie niebezpieczeństwo zdawało się być nieuchronnemъ. Przeto jednomyślnemъ wszystkichъ siłъ natężeniemъ, ze wspaniałą troskliwością, ku gorliwymъ wojownikomъ połączonemъ, udało się główny cel osiągnąć — położyć tamę niszczącemu działaniu płomieni, nie narażającъ na niebezpieczeństwo naydroższey Monarszey własności — należącego Mu życia JEHO poddanychъ. Ale nie jedna ta myślъ napełniała pobożnemъ rozczuleniemъ duszy, wznoszącey się przezъ modlitwę do Boga, Wszechrzeczy Pana: przypominającъ wypadki dawno przeszłe i zdarzenia, którychъ sami byliśmy świadkami, wszyscy obecni wrzili w pamięć i serce świętą prawdę, iż jeżeli wszyscy poddani w służbie i społecznemъ życiu będą czcili ustawy i rozkazy swego Monarchy, a w domachъ swychъ żyć tak, jakъ żyje Onъ i NAYJAŚNIEJSZA JEHO FAMILIA, — tedy Rуска ziemia, pierwsza wielkością i siłą na Kuli Ziemi, stanie się pierwszą i we wszystkichъ cnotachъ obywatelskichъ i społecznychъ.

Шаръ, сдѣлаеся первою и всеми добродѣтелями гражданскими и человѣческими.

Въ то самое время, когда послѣдовалъ первый изъ ста одного выстрѣловъ, которыми сопровождалось торжество, упали завѣсы съ памятниковъ, воздвигнутыхъ предъ Казанскимъ Соборомъ, и лики знаменитыхъ героевъ отечественной войны, Князя *Кутузова-Смоленскаго* и Князя *Барклая де Толли*, открылись благодарному потомству. (С. II.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, за Собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данымъ Правительствующему Сенату 19-го Ноября сего 1837 года, изображено: Войско Донское получило новое образованіе и устройство въ 1855 году, когда еще не было положительныхъ правилъ, по предмету общаго заведыванія въ Военномъ Министерствѣ всеми Иррегулярными войсками, и посему, нѣкоторые изъ предметовъ управленія означеннаго войска, къ Министерству Военному непосредственно относившіяся, не вошли въ зависимость онаго.

Учрежденіемъ Военнаго Министерства, утвержденнымъ Нами въ 29 день Марта 1836 года, т. е. послѣ уже изданія Войскаго положенія Войска Донскаго, въ Министерствѣ семь сосредоточено по Иррегулярнымъ войскамъ: главное наблюдение за состояніемъ ихъ; попеченіе объ ихъ устройствѣ и принятіе общихъ мѣръ, ко внутреннему сихъ войскъ благосостоянію необходимыхъ; а для производства дѣлъ по означеннымъ войскамъ, учреждено особое, въ Департаментъ Военныхъ поселеній Отдѣленіе.

Въ свѣдѣніе сею и соответственно цели образованія войскъ Иррегулярныхъ, — повелѣваемъ Правительствующему Сенату сдѣлать распоряженіе, дабы по всемъ предметамъ управленія Войска Донскаго, кои не относятся собственно до Гражданской части, но имѣютъ какую либо связь съ частію военною; какъ равно по всей строительной части и по вымъ по капиталамъ расходамъ, — Войсковое Начальство входило съ представленіями непосредственно въ Военное Министерство, съ тѣмъ, что отъ Министерства сего зависѣть уже будутъ сношенія съ другими Министерствами, по дѣламъ, съ управленіями ихъ связь и отношеніе имѣющимъ, въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ оное нужно будетъ.

— Положеніемъ Комитета Гг. Министровъ Высочайше утвержденнымъ 5 Октября и 2 Ноября сего года постановлено: 1.) Отчеты Дворянскихъ Оцекъ и Сиротскихъ Судовъ, впредъ до воспослѣдованія новаго переобразованія сихъ мѣстъ, отправлять изъ Казенныхъ Палатъ, по обревизованіи книгъ и по сдѣланіи на тѣхъ отчетахъ надлежащихъ о послѣдствіяхъ повѣрки надписей, въ Департаментъ Министерства Юстиціи. 2.) Равнообразно туда же, сообразно съ порядкомъ, существующимъ по отчетности Магистратовъ, посылать изъ Казенныхъ Палатъ, съ такими же надписями, и отчеты Ратушь о суммахъ, получаемыхъ ими не изъ городскихъ доходовъ, и Совѣстныхъ Судовъ о всѣхъ вообще суммахъ, въ нихъ обращающихся. (Опубл. Правител. Сен. Декабря 8 дня 1837 года.)

— По случаю возникшаго вопроса: должно ли удерживать часть пенсій, назначенной по таможеннымъ узаконеніямъ семейству умершаго Чиновника въ случаѣ выбитія нѣкоторыхъ лицъ, подобно тому, какъ это дѣлается на основаніи общаго Устава о пенсіяхъ, или же надобно производить пенсію вполнѣ, хотя бы изъ семейства таможеннаго чиновника осталось одно только лицо, Г. Министръ Финансовъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, полагая принять на будущее время въ постоянное руководство, чтобы назначенныя семействамъ умершихъ таможенныхъ чиновниковъ пенсіи производить вполнѣ, до выбитія послѣдняго лица, если только въ особяхъ Высочайшихъ указахъ, которыми прежде назначались пенсіи, не сказано именно, чтобы по смерти вдовы раздѣлять пенсіи на каждого изъ дѣтей по равной части и въ случаѣ выбитія коего либо изъ нихъ удерживать въ казну слѣдующую часть. Комитетъ Гг. Министровъ высискою изъ журналовъ его 12 Октября и 2 Ноября 1837 года уведомилъ его Г. Министра Финансовъ, что на утвержденіе означеннаго представленія его, по положенію Комитета, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе. (Оп. Пр. Сен. Декабря 9 дня 1837 года.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушала предложенное Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Эко-

W chwili, kiedy usłyszano pierwszy ze stu jednego wystrzałów, które obwieszczają tę uroczystość, opadły zasłony z pomników, wzniesionych przed Kazańską Katedrą, i oblicza znakomych bohaterów wojny oyczystey, Xięcia *Kutuzowa Smoleńskiego* i Xięcia *Barclaja de Tolli*, ukazały się wdzięcznym potomkom. (P. P.)

— W Najwyższym ukazie, z Własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi, 19-go List pada terażniejszego 1837 roku, wyrażono: Wojsko Dońskie otrzymało nowe urządzenie w roku 1855-m, kiedy nie było jeszcze zasadniczych prawideł względem ogólnego zawiadywania w Ministerium Wojny wszystkimi wojskami nieregularnymi, i dla tego, niektóre z przedmiotów zarządu pomienionego Wojska, do Ministerium Wojny, bezpośrednio odnoszące się, nie weszły do jego zależności.

Przez urządzenie Ministerium Wojennego, utwierdzone przez Nas w dniu 29-m Marca 1836 roku, to jest: po wydaniu już Wysokowej Ustawy Wojska Dońskiego, w Ministerium tém połączono co do wojsk nieregularnych: główny dozór nad ich stanem; pieczętliwość o ich urządzenie; przedsięwzięcie gotnych środków istotnie potrzebnych dla wewnętrznego dobrego stanu tych wojsk, a dla odbywania -pr w Wojsk pomienionych, urządzono osobny, w Departamencie wojskowych osiedleń oddział.

Na skutek tego i odpowiednio celowi urządzenia wojsk Nieregularnych, — Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi uczynić rozporządzenie, ażeby we wszystkich przedmiotach zarządu Wojska Dońskiego, które nie odnoszą się do części Cywilney, ale jakikolwiek związek mają z częścią wojskową, tak również w całej części budowniczej i nowych względnie kapitałów rozchodów, — Zwierzchność Wojskowa czyniła przedstawienia bezpośrednio do Ministerium Wojny, z zastrzeżeniem, że od tego Ministerium będą już zależały znoszenia się z innemi Ministeriami, w rzeczach, z ich zarządami związek i styczność mających, w tych zdarzeniach, gdzie te będą potrzebni.

— Przez postanowienie Komitetu PP. Ministrów Najwyżey utwierdzone 5 Października i 2 Listopada roku terażniejszego postanowiono: 1) Rachunki Dworzańskich Opiek i Sądów Sierockich, na przyszłość do czasu nastania nowego urządzenia tych urzędów, posyłać z Izb Skarbowych, po zrewidowaniu ksiąg i po uczynieniu w tych rachunkach należitych o wypadkach sprawiedliwosci. 2) Równie tamże, podług porządku, istniejącego względnie rachunków Magistratów, posyłać z Izb Skarbowych, z takiemiż napisami, i rachunki Ratuszow o summach, otrzymywanych przez nich nie z dochodów miejskich, i Sądów Słownych o wszystkich w ogólności summach, u nich w obrócie będących. (Op. p. R. S. 8 Gr. 1837).

— Z okoliczności wynikłego zapytania: czy należy zatrzymywać część pensyi, naznaczonej podług ustaw tamozennych rodzinie zmarłego Urzędnika w razie wybycia niektórych osób, tak, jak się to czyni na osnowie ogólney Ustawy o pensyach, albo też należy wydawać pensyą całkowitą, chociażby z rodziny urzędnika tamozennego jedna tylko pozostała osoba, P. Minister Skarbu czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, podając do przyjęcia na przyszłość za nieodmiennie prawidło, ażeby naznaczone rodzinom zmarłych urzędników tamozennych pensye wydawać całkowicie, do czasu wybycia ostatniej osoby, jeżeli tylko w osobnych Najwyższych Ukazach, któremi dotychczas naznaczone były pensye, wyraźnie nie powiedziano, ażeby po śmierci wdowy rozdzielać pensye na każde z dzieci po równey części, i w razie wybycia kogokolwiek z nich zatrzymywać do skarbu część przypadającą. Komitet PP. Ministrów przez wypis z jego żu nałów 12 go Października i 2 go Listopada 1837 roku uwiadomił P. Ministra Skarbu, że na utwierdzenie pomienionego jego przedstawienia, po nastaniu postanowieniu Komitetu, nastąpiło Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie. (Opublikowano przez Rz. Sen. 9 Grudnia 1837 roku).

— Rządzący Senat na ogólnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali przeżone przez Pana Radcę Taynego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Waslewicza *Daszkowa*, dla należytego wypełnienia. Na wyżey utwierdzonej Opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującem: Rada Państwa, na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólnem Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzące-

номіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Правительствующаго Сената Общаго первыхъ трехъ Департаментовъ Собранія, о воспрещеніи торговцамъ въ лавкахъ, мелочныхъ лавочкахъ и на ярмаркахъ продавать восковыя свѣчи счетомъ и въ разницу въ количествѣ менѣе 20 фунтовъ, и признавая заключеніе Правительствующаго Сената правильнымъ, *положилъ*: докладъ его утвердить. На подлинномъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество восполдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу о воспрещеніи торговцамъ въ лавкахъ, мелочныхъ лавочкахъ и на ярмаркахъ продавать восковыя свѣчи счетомъ и въ разницу въ количествѣ менѣе 20 фунтовъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Графъ Литта.* 26 Октября 1837. И справку, что по вышеозначенному предмету, поступившему на разсмотрѣніе изъ 1 Департамента Сената на основаніи 471 статьи 1-го тома Свода Законовъ, заключеніе Общаго Сената Собранія состояло въ слѣдующемъ: что хотя съ одной стороны силою 68, 69 и 77 й, статей Свода Уставовъ и Учрежденій торговыхъ (т. XI) купцамъ всѣхъ гильдій дозволено въ городахъ и уѣздахъ производить различный торгъ товарами всякаго рода; а по статьямъ 209 и 250 того же Свода предоставлена свобода торговли на ярмаркахъ всѣмъ состояніямъ безъ различія; но съ другой стороны Высочайше утвержденнымъ 28 Августа 1808 года докладомъ Комиссіи Духовныхъ Училищъ, продажа церковныхъ свѣчъ въ разницу, счетомъ или въсомъ менѣе двадцати фунтовъ, предоставлена единственно церквамъ въ ихъ пользу, на особо изложенныхъ основаніяхъ, и сего исключительнаго права церкви на различную продажу свѣчъ, вышеупомянутыя статьи Свода Законовъ не отменяютъ. По симъ уваженіямъ Общее Сената Собраніе, согласно съ заключеніемъ Святейшаго Правительствующаго Синода, Синодальнаго Оберъ-Прокурора, Г. Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ и 1 Департамента Правительствующаго Сената, опредѣляетъ: въ поясненіи 68, 69, 77, 209 и 250 статей Свода Уставовъ и Учрежденій торговыхъ, постановить, что право на продажу церковныхъ свѣчъ въ разницу счетомъ или въсомъ менѣе двадцати фунтовъ въ городахъ и на ярмаркахъ, принадлежащее по закону 1808 года исключительно церквамъ, остается неприкосновеннымъ. (Оп. Пр. Сен. Декабря 10 дня 1837 года.)

— Государственный Совѣтъ въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о содержаніи въ Виленской Медико-Хирургической Академіи вмѣсто 20 казенныхъ Ветеринарныхъ воспитанниковъ втораго разряда, 16 перваго разряда, — и не находя и съ своей стороны препятствія допустить представляемую мѣру, *положилъ*: согласно предположенію Президента Виленской Медико-Хирургической Академіи и Министра Внутреннихъ Дѣлъ, второй разрядъ Ветеринарныхъ учениковъ оставить въ сей Академіи только для вольнослушателей; сумму же, определенную по штату на содержаніе 20 казенныхъ Ветеринарныхъ воспитанниковъ, сего разряда, считая въ годъ по 400 рублей на каждого, всего 8,000 рублей, употреблять на содержаніе сверхъ положенныхъ уже по штату, еще 16 Ветеринарныхъ воспитанниковъ перваго разряда, считая по 500 рублей на каждого, съ тѣмъ, чтобы въ сіи воспитанники, согласно Уставу принимаемы были по экзамену, кончившіе курсъ наукъ въ Гимназіяхъ, а за недостаткомъ ихъ кончившіе полный курсъ въ Уѣздныхъ Училищахъ. (Оп. Пр. Сен. Декабря 11 дня 1837 года.) (С. В.)

Объ открытіи Комитета для разбора и призрѣнія нищихъ.

Государь Императоръ, обращая Всемилолюбивѣйшее, чадолюбивое и сострадательное Высочайшее Свое вниманіе на бѣдствующихъ въ сей столицѣ нищихъ разнаго званія престарѣлыхъ, дряхлыхъ, калековъ, лишенныхъ приюта и средствъ къ своему содержанію, — Высочайше повелѣть соизволилъ, согласно мнѣнію Государственнаго Совѣта, учредить подъ непосредственнымъ распоряженіемъ Генераль-Адъютанта Князя Вислія Сергѣевича Трубецкаго, особый Комитетъ, для призрѣнія сихъ несчастныхъ, для разбора ихъ отъ бродягъ и празношатающихся, которые, недостойно пользуясь общимъ сострадательнымъ, употребляютъ во зло оказываемое имъ пособіе, — и вообще для изысканія способовъ къ искорененію нищенства въ С. Петербургѣ.

Комитетъ сей, на основаніи Высочайше данныхъ ему въ руководство Правиль, составляютъ назначенные по Высочайшему повелѣнію: Вице-Президентъ

го Сенату Огólnego pierwszych trzech D partamentów Zebrania, o zabronieniu handlarzom w sklepach, małych kramach i na jarmarkach, przedawać świece woskowe na liczbę i cząstkowie w ilości mniej 20 tu funtów, i uznając wniosek Rządzącego Senatu za zgodny z prawidłami, *postanowiła*: przełożenie jego utwierdzić. Na autentyku opinii napisano: Jego CESARSKA MOŚĆ nastąpiła Opinią na Ogólném zebraniu Rady Państwa w rzeczy o zabronieniu handlarzom w sklepach, małych kramach i na jarmarkach przedawać świece wosk we na liczbę i cząstkowie w ilości mniej 20-tu funtów, Naywyżey utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Za Prezydenta Rady Państwa Hrabia Litt.* 26 go Października 1837 r. I sprawki, że w wyżej wymienionym przedmiocie, weszłym na rozpatrzenie z 1 go Departamentu Senatu na podstawie 471 artykułu 1-go Tomu Połączenia Praw, wniosek Ogólnego Zebrania Senatu zawierał się w tém, co następuje, iż, chociaż z jednej strony mocą 68, 69 i 77-go artykułów Połączenia Ustaw i Urządzeń handlowych (T. XI), kupcom wszystkich gild dozwolono w miastach i powiatach prowadzić cząstkowy handel wszelkimi towarami; a podług artykułów 209 i 250 tegoż Połączenia dana jest wolność handlu na jarmarkach wszystkim bez różnicy stanom; ale z drugiej strony Naywyżey utwierdzoném 28-go Sierpnia 1808 roku przełożeniem Kommissyi Skół Duchownych, przedaź świece cerkiewnych cząstkowie na liczbę lub wagę mniej jak dwadzieście funtów, zostawiona jest jedynie cerkwiom na ich dochod, na osobno opisanych zasadach, i tego wyłącznego prawa dla cerkwi czątkowego sprzedawania świec, wyżej wzmiankowane artykuły Połączenia Praw nie odменяją. Dla tych uwag Ogólnego Zebrania Senatu, zgodnie z wnioskiem Najswiętszego Rządzącego Synodu, Synodalnego Ober Prokurora, PP. Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych, tudzież 1-go Departamentu Rządzącego Senatu, postanawia: na objaśnienie 68, 69, 77, 209 i 250 artykułów Połączenia Ustaw i Urządzeń handlowych, postanowić, że prawo sprzedawania świec cerkiewnych cząstkowie na liczbę albo na wagę mniej dwudziestu funtów w miastach i na jarmarkach, należące podług prawa 1808 roku wyłącznie do cerkwi, pozostaje nietykalnym. (Opubl. przez Rządzący Senat 10-go Grudnia 1837-go roku).

— Radę Państwa na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o utrzymywaniu w Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii zamiast 20-tu skarbowych uczniów weterynaryi drugiego rzędu, 16 tu pierwszego rzędu, — i nie znajdując ze swojej strony przeszkody na dozwole nie podnego śródka *postanowiła*: zgodnie z podaniem Prezydenta Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii i Ministra Spraw Wewnętrznych, drugi rząd uczniów weterynaryi zostawić w tej Akademii — tylko dla wolnych słuchaczy; sumę zaś, wyznaczoną etatem na utrzymanie 20 tu skarbowych uczniów weterynaryi tego rzędu, kładąc na rok po 400 rubli na każdego, w ogóle 8000 rubli, używać na utrzymanie oprócz ustanowionych już etatem, jeszcze 16 skarbowych uczniów Weterynaryi pierwszego rzędu, licząc po 500 rubli na każdego, z zastrzeżeniem, ażeby do liczby tych uczniów podług Ustawy przyszymowali byli przez examina ci tylko, którzy ukończyli kurs nauk w Gimnazyach, a w ich niedostatku, tacy, którzy ukończyli zupełny kurs w Szkołach Powiatowych. (Opublikowano przez Rządzący Senat 11 Grudnia 1837 roku).

O OTWARCIU KOMITETU DLA ROZBIORU I OPATRZENIA UBOGICH.

Cesarz Jego Mość, zwracając Naymiłociwszą, Oycowską miłość i litościwą Naywyższą Swą uwagę na nieszczęśliwych w tej stolicy ubogich różnego stanu, starych, zgrzybiałych, kalek, pozbawionych przytułku i środków do utrzymania siebie, — Naywyżey rozkazał raczył, zgodnie z opinią Rady Państwa, złożyć pod bezpośredniem rozrządzeniem Jenerał-Adjutanta Xiecia Bazylego Siergiejewicza Trubeckiego, osobny Komitet, dla opatrzenia tych nieszczęśliwych, dla odróżnienia ich od włóczęg i próżniaków którzy niegodziwie korzystając z powszechney litości, używają na źle świadczonemu im wsparciu, — i w ogólności dla obmyślenia sposobow do wykorzenienia żebractwa w S. Petersburgu.

Komitet ten, na osnovie Naywyżey danych mu ku przewodnictwu prawideł, składają naznaczeni z Naywyższego rozkazu: Wice Prezydent Senator Hrabia A-

Сенаторъ Графъ Александръ Ивановичъ *Апраксинъ* и Члены Дѣйствительныя Статскіе Совѣтники: Двора Его Императорскаго Величества Камергеръ Г. Г. *Бибиковъ*, Д. П. *Познякъ*, Предсѣдатель С. Петербургской Палаты Гражданскаго Суда 1-го Департамента В. П. *Никитинъ*, Полковникъ Князь Н. И. *Дондуковъ-Корсаковъ*, Священникъ церкви Тюремнаго Замка Андрей *Звенховъ*, Коммерція Совѣтникъ К. И. *Новиковъ*, купецъ 1-й гильдіи В. Г. *Жуковъ* и Почетный Гражданинъ А. С. *Сергѣевъ*.

Комитетъ, открывъ свои засѣданія 2-го числа минувшаго Ноября и приступивъ къ дѣйствованію, увидѣлъ необходимость приготовить въ возможной скорости особое помѣщеніе для присылаемыхъ Полиціею нищихъ обоюго пола. На сей предметъ немедленно пожертвовали: Президентъ Комитета Князь *Трубецкой* ежегодно 200 р., Члены: Камергеръ *Бибиковъ* ежегодно 1,000 р., и одновременно: Князь *Дондуковъ-Корсаковъ* 1,000 р. и *Жуковъ* 11,000 руб. ассигнаціями. — *Новиковъ* же принялъ на свой счетъ постройку постелей, белья, платья и обуви, заведеніе во всѣхъ церквахъ Столицы кружекъ для собранія подавій, устройство мебели и всего нужнаго для присутственной комнаты Комитета и Канцеляріи его и другихъ хозяйственныхъ обзаведеній. — Къ чувствительному сожалѣнію неожиданная смерть Члена Комитета А. С. *Сергѣева* прекратила усердія его въ пользу нищихъ предполагенія.

Вспомоществуемый столь ревностнымъ содѣянствіемъ своихъ Членовъ, Комитетъ для засѣданій своихъ и для помѣщенія нищихъ обоюго пола, нанялъ въ большой Коломнѣ (4-й Адмиралтейской части во 2-мъ кварталѣ) извѣстный домъ покойнаго Митрополита Католическихъ церквей Сестреничи-ча-Богуса.

Въ высокаторжественный и всерадостный для Россіи день Тезоименитства Государа Императора, 6 го сего Декабря, въ семь домъ совершенно было въ присутствіи Президента Комитета Князя *Трубецкаго*, Вице-Президента Графа *Апраксина* и всѣхъ Членовъ молебствіе о здравіи Его Императорскаго Величества и всего Августѣйшаго Его Дома и, по окропленіи Святою водою всѣхъ комнатъ, водворены на первый разъ 200 человекъ, присланныхъ Полиціею нищихъ обоюго пола. Членъ Комитета Священникъ *Звенховъ*, совершавшій молебствіе, произнесъ при семь случаевъ краткую, простую, но сильную и убѣдительную своими истинами рѣчь въ наставленіе нищимъ.

Такимъ образомъ по волѣ Государа Императора положено первое основаніе новому заведенію для призрѣнія безпріютныхъ и бѣдствующихъ такихъ нищихъ, коимъ счастье и самая природа отказали уже въ способахъ существованія, и для коихъ единственнымъ къ тому средствомъ и последнею въ семь міръ надеждою остались милосердіе Монарха и состраданіе ближнихъ.

Комитетъ, объявляя о своемъ учрежденіи и священной цѣли, Высочайше ему предназначенной, обращается къ сострадательнымъ людямъ всѣхъ сословій и проситъ ихъ содѣйствовать ему сильными своими пожертвованіями для совершенія великаго, богоугоднаго и общепользнаго дѣла: пособить истинно страдающему человечеству и освободить общество отъ бродягъ и праздношатающихся, недостойно пользующихся состраданіемъ и пособіемъ людей добродѣтельныхъ.

Пріятно сердцу и утѣшительно для души всякаго сострадательнаго человека сдѣлать пособіе бѣдствующему своему ближнему, просящему о помощи; но ежедневный опытъ удостовѣрить можетъ въ томъ, что эти то пособія были, хотя невинною, но дѣйствительною и истинною причиною бѣдности просящаго. Легкій способъ полученія подавій и увѣренность всегда и вездѣ найти его, подають беззаботливость и нерадѣніе о средствахъ своего существованія; подавія и милостыня, достигающія столь легко, безъ труда и усилій, не имѣя настоящей цѣны въ глазахъ просящаго, столь же легко и часто безразсудно издерживаются ими на предметы роскоши и разврата.

Комитетъ принимаетъ на себя священную обязанность быть посредникомъ между нищими и людьми сострадательными, подающими имъ милостыню, и строго блюсти, чтобы подавія ихъ достигали прямой, богоугодной своей цѣли: облегчить страдающее въ бѣдствіяхъ человечество.

По чему Комитетъ съ признательностію будетъ принимать всякаго рода пожертвованія и подавія: деньгами, вещами для одѣвья, съѣстными припасами и проч. какъ милостыню для нищихъ. Подавія сии принимаются въ помѣнутомъ Домѣ призрѣнія нищихъ (въ большой Коломнѣ) во всякое время дня

Alexander Iwanowicz *Apraksin* i Członkowie Rzeczywistej Rady Stanu: Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości G. G. *Bibikow*, D. P. *Pozniak*, Prezydent S. Petersburgskiej Izby Cywilnego Sądu 1-go Departamentu B. P. *Nikitin*, Półkownik Xiążę N. G. *Dondukow-Korsakow*, Kapelan Zamku Turemneho Andrzej *Ewenchow*, Radzca Handlowy K. J. *Nowikow*, kupiec 1-ey gildy B. G. *Zukow* i Poczety Hraźdanin A. S. *Siergiejew*.

Комитетъ, rozpoczawszy swe posiedzenia dnia 2-go zeszłego Listopada i przystąpiwszy do działania, ujrzał konieczność przygotowania, jak można prędzej, osobnego miejsca dla przysyłanych przez Policją ubogich płci obojey. Na ten przedmiot niezwłocznie ofiarowali: Prezydent Komitetu Xiążę *Trubecki* corocznie 200 r., Członkowie: Szambelan *Bibikow* corocznie 1,000 r., i jednorazowie: Xiążę *Dondukow-Korsakow* 1,000 rub. i *Zukow* 11,000 rubli assygnacyami. — *Nowikow* przyjął na siebie sprawienie pościeli, bielizny, odzienia i obowia, zaprowadzenie we wszystkich kościołach stolicy skarbonek do zbierania jałmużny, sporządzenie mebli i wszystkiego, co będzie potrzebne do Izby posiedzeń Komitetu, jego kancelaryi i innych potrzeb gospodarskich. — Z boleśnym żalem śmierć niespodziana Członka Komitetu A. S. *Siergiejewa* przerwała gorliwe jego na rzecz ubogich zamiary.

Wspierany tak gorliwem dopomaganiem swych Członków, Komitet dla swych posiedzeń i dla pomieszczenia ubogich płci obojey, najął na wielkiej Kołomnie (w 4-ey części admiralicyjney w 2-m kwartale) znajomy dom s. p. Metropolity kościołow Katolickich Siostrzeńcewicz-Bohusza.

W dniu wielkiej uroczystości i dla Rosyjan najradośniejszym Wysokich Imienin Cesarza Jego Mości, 6-go Grudnia, w domu tym odprawione były w obecności Prezydenta Komitetu Xięcia *Trubeckiego*, Wice Prezydenta Hrabiego *Apraksina* i wszystkich Członków, modły za zdrowie Jego Cesarskiej Mości i całego Najjaśniejszego Jego Domu i po odbytem poropieniu wodą święconą wszystkich pokojow, wprowadzono na mieszkanie początkowie 200 osób, przez policją przysłanych ubogich płci obojey. Członek Komitetu Xiążę *Ewenchow*, który odprawiał modły, miał przy tej okoliczności krótką, prostą, ale mocną i przekonującą swemi prawdami mowę, służącą za naukę ubogim.

Tym sposobem z woli Cesarza Jego Mości dano pierwszą osnovę nowemu zakładowi dla opatrzania niemających przytułku i w nędzy zostających tych ubogich, którym los i sama natura odmówiła już środków do utrzymania życia, i dla których jedynym do tego środkiem i ostatnią na tym świecie nadzieją, pozostały miłosierdzie Mонарху i litość bliźnich.

Комитетъ, podając do powszechney wiadomości o swém ustanowieniu i świętym celu, Nawwyżey mu wskazanym, odwołuje się do osób litościwych wszystkich stanow i uprasza dopomagać mu zasitkowemi swemi ofiarami do wykonania wielkiego, miłosierznego i powszechnie użytecznego dzieła: pomagać prawdziwie cierpiącej ludzkości i uwalnić publiczność od włóczęg i próżniaków, niegodnie użytkujących z litości i wsparcia ludzi dobroczynnych.

Przyjemną jest rzeczą dla serca i pocieszającą dla duszy każdego litościwego człowieka, dać pomoc nie- szczęśliwemu swemu bliźniemu, zebrać emu wsparcia; ale codzienne doświadczenia mogą o tém przekonać, że te właśnie wspomżenia były, chociaż niewinną, ale rzeczywistą i prawdziwą przyczyną ubóstwa żebzącego. Łatwy sposób dostania jałmużny i pewność, że wszędzie i zawsze ją znajdzie, rodzą niestarałość i niedbalstwo o środki swojego utrzymania się; jałmużna, tak łatwo otrzymywana, niemając rzeczywistej wartości w oczach proszącego, równie łatwo, a często i nierozsądnie bywa przez nich marnotrawioną na zbytek i swawolę.

Комитетъ бierze на siebie святы обowiązek быдъ посредникомъ между ubogimi a ludźmi litościwymi, dającymi im jałm żnę i pilnie przestrzegac, ażeby jałmużna obraćana była prosto na cel swój Bogu miły: użyć cierpiącej w nieszczęściu ludzkości.

Комитетъ прето z wdzięcznością będzie przyjmował wszelkie ofiary: w pieniądzach, odzieży, żywności i t. d., jako jałmużnę dla ubogich. Jałmużny te przyjmują się w pomienionym domu przytułku ubogich (na Wielkiej Kołomnie) w każdej porze dnia przez Podskarbiego Komitetu, Radzcę Dworu Nikołaja Piotrowicza *Kłokaczew*

Казначеемъ Комитета Надворнымъ Совѣтникомъ Николаемъ Петровичемъ *Клокачевымъ*, съ записаніемъ въ книгу. Для не желающихъ по Христіанской скромности открывать своего имени, устроены при входѣ въ домъ кружки, въ которыя могутъ они опустить свои подавнїя, сами, не именуя себя, или вносить въ книгу свои пожертвованїя.

Располагающіе сдѣлать для призрѣнія нищихъ и для пособїя имъ значительныя денежныя пожертвованїя, или другїя какія привошенїя, могутъ съ просьбами своими о томъ относиться къ Президенту Общества Попечительнаго о тюрьмахъ Генераль-Адъютанту Князю Василію Сергѣевичу *Трубецкому*. Дѣлая распоряженіе о принятїи такового рода пожертвованїй, Князь *Трубецкой* принимаетъ на себя прїятную обязанность, на основанїи § 34. пун. 3-го, Высочайше данныхъ правилъ, доводитъ до Высочайшаго Его Императорскаго Величества свидѣнїя о такихъ благотворительныхъ людяхъ и ходатайствовать о Монаршемъ возрѣнїи и Всемилоствѣйшемъ ихъ награжденїи.

Пожертвованїя всякаго рода могутъ также быть дѣлаемы и чрезъ посредство Гг. Членовъ Комитета, кои снабжены на сей предметъ особыми книжками. (Спб. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4-го Января.

Съ вѣкотораго времени здѣшній Англ. Посланникъ Лордъ *Вилліамъ Россель* устроилъ здѣсь курьерскую станцію для депешей отправляемыхъ изъ Лондона въ Петербургъ. Доставляемыя сюда депеши прибывающими на пароходъ въ Гамбургъ или чрезъ Роттердамъ, курьерами, принимаетъ теперь одинъ Офицеръ состоявшій прежде въ Ганноверской службѣ, который тотчасъ отправляетъ оныя въ Петербургъ.

Изъ Кобленца отъ 27-го ч. пр. м. увѣдомляютъ, что отъ безпрестаннаго дожда, тамошнїя воды все болѣе возвышались. Рейвъ 26 ч. стоялъ на 17 футовъ и 2 дюйма вышины. Мозель и Ланъ выступили изъ береговъ. (С. С.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 30 го Декабря.

Изъ рѣчи Короля произнесенной 18 ч. с. м., два только мѣста кажутся обращають особенное вниманїе, именно, явное признанїе права предоставленнаго Испанской Королевѣ и объявленїе себя въ пользу такъ названной смирительной политики.

— Сегодня на биржѣ съ вѣкоторымъ увѣренїемъ говорили о перемѣнѣ Министровъ, съ замѣчанїемъ, что удалятся Гг. *Монталиве, Сальванди и Мартенъ*.

— *Bon Sens* утверждаетъ, что многіе Французскіе охотники дали себѣ слово спѣшить на помощь Канадїцамъ на собственное иждивенїе.

— Г. *Дюпенъ* въ рѣчи своей произнесенной при принятїи должности Президента Палаты Депутатовъ сказалъ между прочимъ: „Нынѣшняя Палата будетъ консервативною въ такомъ духѣ, что не дозволитъ возставать партїямъ которыя осмѣиваютъ законы и порядокъ; консервативною въ томъ особенно отношенїи, что будетъ въ состоянїи согласно съ своею обязанностію и достоинствомъ, представлять желанїя Государства. Она будетъ стараться имѣть непоколебимую волю въ томъ, что ей предоставлено законами, никогда не нарушая оныхъ; уничтожить всякаго рода попытки, къ преобразованїю точныхъ основанїй нашего репрезентационнаго правленїя; она приметъ для себя правиломъ: *удерживать и держать въ оградѣнїи*“.

— Увѣдомляютъ изъ Байонны, что прибыли туда агенты *Донъ-Карлоса* для покупки свинца и сукна. Они предлагаютъ половину наличными и за остальную часть восьми процентныя ассигнаціи *Донъ-Карлоса*, на что однако не соглашаются тамошнїе купцы. — По причинѣ строгаго запрещенїя вывоза, объявленнаго теперь Французскимъ Правительствомъ и дозволеннаго только въ мѣстахъ осажденныхъ Христіансами, премїи вывозныхъ пошлинъ возвысились болѣе, нежели на 10 проц. — Нѣкоторыя особы бывшія какъ слышно въ Амурріо, утверждаютъ, будто *Донъ-Карлосъ* опять обласкалъ Генерала *Виллареала*. Онъ хочетъ ввѣрить ему главную команду надъ всѣмъ своимъ войскомъ въ Наваррѣ и въ Бискайскихъ провинціяхъ, на время своего отсутствїя.

— *Messenger* сообщаетъ: „Эскадра Адмирала *Галлуа* все еще стоитъ при Смирнѣ на якорѣ, и кажется хочетъ провести зиму въ сихъ водахъ. Порты не могутъ скрыть своего, по сему случаю, неудовольствїя; она приказала спросить Адмирала *Руссена*

ва, зъ записанїемъ до книги. Для не желающихъ изъ скромности христіанскіей о свидѣнїи своего названїя, прибиты сѣ при выѣздѣ до дому *скарбонки*, до которыхъ могутъ wrzucacъ swe jałmużny sami, не wymieniającъ siebie, albo zapisywać do księgi swe ofiary“.

Хочаы учинїть для прїютуку *убогихъ* и для ихъ *wsparcia* значне *pieniężne*, albo inne jakie ofiary, mogą o swychъ *żądaniachъ* udawać się do *Prezydenta Towarzystwa Opieki więzień*, *Jenerał-Adjutanta Xięcia Bazylego Siergiejewicza Trubeckiego*. Czyniącъ *rozporządzenie* o *przyjęciu* takiego rodzaju ofiar, *Xiąże Trubecki* *przyjmuje* на *siebie* *przyjemny* *obowiązek*, на *osnowie* § 34 *punktu* 3, *Najwyżey* *danychъ* *prawideł*, *doprowadzać* до *Najwyższej* *Cesarza Jego Mości* *wiadomości* о *takichъ* *dobroczyнныхъ* *osobachъ* и *starać* się о *Monarsze* *wyrzrenie* и *Najmiłosciwszą* *dla* *nichъ* *nagrodę*.

Wszelkie ofiary mogą także byдъ *czynione* и *przez* *pośrednictwo* *PP. Członków* *Komitetu*, którzy są *opatrzeni* на *ten* *przedmiot* *osobnemi* *książkami*. (G. S. P.)

WІADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 4 Stycznia.

Od *niejakiego* *tu* *czasu* *urządził* *tutejszy* *Posel* *Angielski* *Lord* *William Russel*, *stacyą* *gońców* *dla* *depeszy*, *posyłanychъ* *z* *Londynu* *do* *Petersburga*. *Depesze*, *przywożone* *tu* *przezъ* *przybywającychъ* *statkiem* *parowymъ* *do* *Hamburga* *lub* *przezъ* *Rotterdam* *gońców*, *odbiera* *teraz* *pevien* *oficer*, *dawniey* *w* *służbie* *hannowerskiej* *zostający*, *który* *je* *natychmiast* *do* *Petersburga* *wysyła*.

— *Z* *Koblency* *donoszą* *pod* *d. 27* *z. m.*, *że* *z* *powodu* *nieustającego* *deszczu*, *wody* *tamteysze* *przybierać* *nie* *przestawały*. *Ren* *d. 26*, *miął* *wysokości* *stóp* *17* *i* *2* *cale*. *Mozela* *i* *Lahn* *wystąpiły* *z* *łożysk*. (G. C.)

F R A N C Y J A.

Paryż, dnia 30 Grudnia.

Z *mowy* *Królewskiej*, *mianey* *w* *dniu* *18* *h. m.*, *два* *tylko* *ustępy* *zdają* *się* *na* *szczególniejszą* *zasługiwać* *uwagę*, *to* *jestъ* *pryżnanie* *wyraźne* *prawa*, *służącego* *Królowey* *Hiszpańskiej*, *i* *oświadczenie* *się* *za* *takъ* *zwaną* *polityką* *pojednania*.

— *Na* *dzisiejszey* *giełdzie* *mówiono* *dosyć* *mocno* *o* *zmianie* *Ministrów*; *z* *wnioskiem*, *że* *wyudą* *PP. Montalivet, Salvandy i Martin*.

— *Bon Sens* *zapewnia*, *iż* *dużo* *ochotników* *francuzskichъ* *dało* *sobie* *słowo*, *śpieszyć* *na* *помощь* *Kanadyjczykom* *i* *to* *o* *własnymъ* *koszcie*.

— *W* *mowie* *swojej*, *mianey* *przy* *objęciu* *obowiązkówъ* *Przesa* *Izby* *Deputowanychъ*, *powiedziałъ* *P. Dupin* *między* *innemi*: „*Terażniejsza* *Izba* *będzie* *zachowawczą* *(conservative)* *w* *takimъ* *duchu*, *że* *nie* *pozwoли*, *ażеby* *powstawały* *fakcye*, *na* *grawające* *się* *z* *praw* *i* *porządku*; *zachowawczą* *w* *tymъ* *szczególniey* *względzie*, *że* *będzie* *umiała* *zgodnie* *z* *obowiązkiem* *i* *godnością* *swoją*, *wykładać* *życzenia* *kraju*. *Staraniem* *jej* *będzie*, *mieć* *stanowczą* *wolę* *w* *tém*, *co* *jej* *z* *prawa* *służy*, *nigdy* *go* *nieprzekraczającъ*; *niweczyć* *wszelkie* *kroki* *wsteczne* *lub* *uhoczne*, *dążące* *do* *przekształcenia* *istotnychъ* *zasadъ* *naszego* *rządu* *reprezentacyjnego*; *wźmie* *sobie* *za* *godło*: *utrzymywać* *i* *na* *wodzy* *trzymać*“.

— *Donoszą* *z* *Bajonny*, *że* *tam* *przybyli* *ajenci* *D. Carlota* *dla* *kupienia* *otowiu* *i* *sukna*. *Ofiarują* *oni* *w* *połowie* *gotowizną*, *a* *na* *resztę* *ośmioprocentowe* *bony* *Don Carlota*; *na* *co* *jednakъ* *kupcy* *tamteysi* *nie* *przystają*. — *Z* *powodu* *surowychъ* *zakazówъ* *względemъ* *wywozu*, *ze* *strony* *władzъ* *francuzkichъ* *terazъ* *wydanychъ*, *a* *dozwalającychъ* *przeprawy* *w* *tychъ* *tylko* *punktachъ*, *które* *są* *przezъ* *Krystynistówъ* *osadzone*, *podniosły* *się* *premia* *assekuracy* *wywozowychъ* *przeszło* *o* *10* *prot.* — *Niektóre* *osoby*, *o* *którychъ* *mówią*, *że* *były* *w* *Amurrio*, *zapewniają*, *iż* *jakoby* *D. Carlos* *przywrócił* *znowu* *Jenerała* *Villaréal* *do* *łaski*. *Chce* *on* *powierzyć* *mugłowne* *dowództwo* *над* *całymъ* *woyskiemъ* *swojemъ* *w* *Navarrze* *i* *w* *provincyachъ* *Biskayskichъ*, *przezъ* *czas* *nieobecności* *tam* *swojej*.

— *W* *Messenger* *czytamy*: „*Eskaдра* *Admirała* *Gallos* *stoi* *jeszcze* *na* *kotwicy* *pod* *Smirną* *i* *zdaje* *się* *chcieć* *na* *tychъ* *wodachъ* *przepędzić* *zimę*. *Porta* *nie* *może* *ukryć* *zładъ* *swojego* *nieukontentowania*. *Zapytywała* *nawet* *Admirata* *Roussin*: *w* *jakimъ* *celu* *flotta* *Francuzka* *w* *tak* *spóźnio*“

съ какимъ намѣреніемъ Французскій флотъ въ столь позднее время года остается въ Архипелагѣ? Посланикъ нашъ отвѣчалъ на то, что Адмиралъ *Галлуа* не по собственной волѣ остается въ сихъ водахъ и что пребываніе его тамъ не отъ него, но отъ обстоятельствъ зависитъ. Результатъ всего есть тотъ, что Французскій флотъ еще не такъ скоро удалится, и что онъ кажется имѣть порученіе, наблюдать за всѣми движеніями Турецкаго флота.“ (*A.P.S.Z.*)

31-го Декабря.

Всѣ 9 бюръ Палаты Депутатовъ назначили уже изъ среди себя членовъ для адрессъ-комиссіи а именно изъ 1-го, *Боасси д'Англаса*; изъ 2, *Берини*; изъ 3 *Жакетини*; изъ 4 *Дюфора*; изъ 5, *Пасси*; изъ 6, *Этиеня*; изъ 7, *Бернарда*; изъ 8, *Дебеллейма*; изъ 9, *Ст. Маркъ-Жирардена*. Г. *Дюпень*, какъ Президентъ Палаты Депутатовъ, по должности своей членомъ адрессъ-комиссіи. Составъ сей былъ удовлетворителенъ для всѣхъ партій.

— Слышно навѣрное, что приказанія данныя войску для приближенія къ сѣверной границѣ, уничтожены.

— Генералъ *Бюжо* прибылъ въ Эксиделль и торжественно принять былъ большею частію тамошнихъ жителей. Король пожаловалъ его большимъ крестомъ Почетнаго Легіона.

— Съ Испанскихъ границъ увѣдомляютъ отъ 26-го ч. с. м., что одна изъ Карлистскихъ экспедицій наряженная въ Бискайскихъ провинціяхъ по возвращеніи *Донъ-Карлоса*, перешла за Эбро по направлению къ Кастиліи. Войско *Донъ-Карлоса* будто получило новое оружіе и новые мундиры. — Генералъ *Эспартеро* 22 ч. прибылъ въ Мадридъ.

Марсель, 18-го Декабря.

Число пассажировъ отправляющихся въ Африку, все дѣлается значительнѣе здѣсь и въ Тулонѣ. На пароходъ *Караванъ*, который намѣренъ былъ отправиться сегодня изъ сего послѣдняго порта, находилось 150 пассажировъ. Къ числу сихъ путешественниковъ должно присовокупить болѣе двадцати Сестръ Милосердія (изъ Терискаго департамента), которыя въ скромной своей одеждѣ состоящей изъ чернаго платья и бѣлаго покрывала, рѣшились переплыть море, чтобы поспѣшить на помощь больнымъ своимъ соотечественникамъ. (*G. C.*)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 29-го Декабря.

Вчера утромъ на самомъ берегу Темзы въ корабельной верфи при улицѣ Тулей, возникъ огромный пожаръ, какого давно не запомнятъ въ Лондонѣ. Кромѣ обширнаго зданія, въ которомъ были значительные запасы терпентины и хлѣба, сгорѣло также нѣсколько кораблей. Всякое спасеніе было бесполезно. Юго-западный вѣтеръ направлялъ пламя къ четыремъ кораблямъ, изъ коихъ два нагружены были хлѣбомъ, а одинъ посылнымъ масломъ; ко всѣмъ пробрался огонь. Въ 7 час. рѣка, въ которую плыло горящее масло, представляла необыкновенный видъ, ибо по ея поверхности быстро носилось пламя отъ терпентины и масла, между тѣмъ какъ огненные столбы подобнаго пожара въ магазинахъ, отъ горящаго тамъ спирта, возносились до облаковъ. Пожаръ пронзитель въ складномъ мѣстѣ терпентины и масла въ 4 часа утра, гдѣ укладывали бочки при свѣчахъ. Одна бочка внезапно лопнула и тотчасъ возникъ столь сильный огонь, что работники едва успѣли уйти, а спасеніе сдѣлалось невозможнымъ.

— Въ то время, когда правительственныя газеты издаваемые въ Канадѣ, а за ними здѣшніе журналы представляютъ намъ положеніе волнующихся весьма невыгоднымъ, такъ какъ между ними господствуетъ несогласіе и многіе изъ вооруженныхъ возвратились уже въ дома; совершенно другое пишутъ Сѣверо-Американскія газеты а даже выходящія въ Монреаль сказываютъ, что *Пепино* и *О'Коллаганъ* имѣютъ до 6,000 вооруженныхъ чел. 20 Ноября вышшенъ трехцвѣтный штандартъ въ Бель-Ривьерѣ, гдѣ толпами собираются вокругъ него вооруженные Французы. Въ Акадіи также собрался было значительный корпусъ. Многія лоялистскія фамиліи, т. е. приверженныя Правительству, скрылись въ Монреаль, гдѣ однако небезопасно. Весь городъ окруженъ барьерами, такъ, что только 4 главныхъ възвѣда оставлены свободными. Волненіе между жителями обихъ партій очень велико. Тѣ изъ нихъ, которые Англійскаго происхожденія, вооружаются; въ Квебекѣ считали ихъ уже болѣе 1,000. Шотландцы изъ Гленгари, числомъ до 2,000, предложили Правительству свою службу; подобно сдѣлали также радикалы изъ Верхней Канады; между тѣмъ среди мятежнскихъ начальниковъ видны Англійскія прозванія, какъ напр. *О'Коллаганъ*. Съ одной стороны да-

ney porze roku pozostaje na Archipelagu? Poseł nasz odpowiedział na to, że *Admiral Gallois* nie z własnej woli pozostaje na tych wodach, i że pobyt jego tam zależy nie od niego, lecz od okoliczności. Wypadek z tego wszystkiego jest, że flotta Francuzka nie tak się jeszcze prędko oddali, i że musi podobno mieć polecenie, uważania wszystkich poruszeń floty Turckiej.“ (*A.P.S.Z.*)

(*A.P.S.Z.*)

Дня 31.

Всѣ 9 бюръ Избы Депутованныхъ, назначили уже членовъ зъ грона своего до комиссіи адрессовей, а мianowicie: зъ 1-шего, *Boissy d'Anglas*; зъ 2, *Berigny*; зъ 3, *Jacqueminot*; зъ 4, *Dufaure*; зъ 5, *Passy*; зъ 6, *Etienne*, зъ 7, *Bernard*; зъ 8, *Debelleyne*, зъ 9, *St. Marc-Girardin*. Pan *Dupin*, jako Prezes Izby Deputowanych, zъ urzędu jest członkiem комиссіи адрессовей. Skład powyższy zadowolił wszystkie stronnictwa.

— Слышачъ за речъ певнъ, że rozkazy, wydane wojsku względemъ zbliżenia się ku granicy północnej, zostały cofnięte.

— Jenerał *Bugeaud* przybył do Excideuill i był przyjmowany uroczystie przez większą część mieszkańców tamtejszych. Król ozdobił go wielkimъ krzyżemъ Legii honorowej.

— Od granicy hiszpańskiej donoszą pod d. 26 b. m., że jedna zъ wypraw Karolistowskich, po powrocie *D. Carlosa* w провинціяхъ biskajskich, przygotowana przeprawiła się za Ebr, w kierunku do Kastylii. Żołnierze *D. Carlosa* mieli otrzymać nową broń i nowe mundury. — Jenerał *Esparterro*, stanął dnia 22 w Madrycie.

Марсылія, 18 Grudnia.

Natłok podróżnych, udających się do Afryki, jest coraz większy tu i w Tulonie. Na okręcie parowym *Caravane*, który z tego ostatniego portu miał dzisiaj wypłynąć, znajdowało się 150 pasażerów. Do liczby tychъ podróżników, należy dodać dwadzieścia kilka Siostrъ Милосердія (z департаменту Tarn), które w skromnymъ swymъ stroju, składającym się zъ czarnej sukni i бѣлого welonu, poświęciły się płynąć za morze, aby nieść pomoc i ratunekъ chorýmъ ziomkomъ swoimъ. (*G. C.*)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, dnia 29-го Grudnia.

Дня вчерашнего рано на самомъ побережью Тамизы въ warsztacie okrętowymъ przy ulicy Tooley, wszczął się znaczny pożar, jakiego oddawna w Londynie nie pamiętają. Prócz obszernego gmachu, w którym znajdowały się znaczne zapasy terpentyny i zboża, zgorzało także kilka okrętów. Wszelki ratunekъ byłъ bezużyteczny. Wiatrъ południowo-zachodni popędził płomień ku czteremъ okrętomъ, zъ których dwa miały ładunki zboża, a jeden ładunekъ oleju; do wszystkich dostał się ogień. O godzinie 7 przedstawiała rzeka, do której spływał palący się olej, widowisko niezwyčajnej: po jejъ bowiem powierzchni posuwały się szybko płomień zъ terpentyny i oleju, gdy témezasemъ słupy ognia podobnegożъ pożaru w magazynie, pochodzące zъ palącego się tamъ spiritusu, aż do obłokówъ sięgały. Pożar powstał w składachъ terpentyny i oleju рано o godzinie 4-tej, gdzie ładowano beczki przy świecachъ. Jedna zъ beczekъ pękła raptownie i natychmiastъ powstał ogień takъ wielki, że robotnicy zaledwie uciecъ zdążyli, a ratunekъ stał się nieskutecznymъ.

— W chwili, kiedy gazety rządowe, wychodzące w Kanadzie, a za niemi dzienniki tutejsze, przedstawiają namъ położenie wichrzycieli bardzo nieszczęśliwymъ, ponieważ między nimi panuje niezgoda, a wielu zъ uzbrojonychъ powróciło już do domówъ swoich; wcale co innego piszą znowu gazety Ameryki północnej, a nawet wychodzące w Mont-éalъ przyznają, że *Papineau* i *O'Callaghan*, mają do 6000 ludzi pod bronią. Дня 20 Listopada zatknięto trójkolorową chorągiew w Bells-Rivière, gdzie uzbrojeni Francuzi, gromadami pod nią się zbierają. W Acadii zebrał się byłъ także znaczny корпусъ. Dużo rodzin lojalistowskich, to jest: przychylnychъ rządowi, schroniło się do Montrealu, gdzie nie są bezъ pewnej obawy: bo całe miasto zostało opatrzone barykadami, takъ, że tylko 4 główne wjazdy zostawiono otwartе. Różajczenie pomiędzy mieszkańcami obu stronnictwъ, jestъ bardzo wielkie. Ci zъ nichъ, którzy są pochodzenia angielskiego, uzbrają się; w Quebecu liczone ichъ jużъ przeszło 1000. Szkoci zъ Glengary, których jestъ 2000, ofiarowali rządowi usługi swoje; uczynili to także nawet radykali zъ Wyższej-Kanady; témezasemъ dają się widzieć między naczelnikami rokosznej nazwiska angielskie, jakъ np. *O'Callaghan*. Zъ jednej strony wydane zostały zalecenia, ażeby palić wioski powstańców, zъ drugiej zaśъ zagrożono śmiercią mie-

ны повелѣнія жечь деревни мятежниковъ, съ другой стороны Англійскимъ жителямъ угрожаютъ смертію. Въ Ст. Денись отрубили голову взятому въ плѣнь Офицеру, и выставили на позоръ. Множество лицъ подозрѣваемыхъ въ участіи въ мятежъ арестованы, а значительное число скрылось въ Соединенные Штаты, гдѣ набираютъ людей и покупаютъ оружіе; изъ Буттертонна тайно перевезено 2,000 ружьевъ въ Канаду а 5,000 приготавливаютъ уже къ отправленію. Нѣкоторые изъ знатныхъ Французовъ какъ напр. Герцогъ *Блакскій* и Графъ *Толендалъ* отправились изъ Нью-Йорка въ Канаду. Кажется, что *Депино* и его приверженцы полагаются на ожидаемую помощь Соединенныхъ Штатовъ; однако нѣкоторые изъ Американскихъ журналовъ не скрываютъ, что Канадійцы не столь могущественны какъ въ 1776 году были Северо-Американскіе патріоты, и посему сомнѣваются въ удачу ихъ предпріятія. (G. C.)

— Жур. *Scotsman* полагаетъ число Французскихъ Канадійцевъ 470,000 ч., и людей, способныхъ носить оружіе, до 100,000. „Если они“ говорить сей журналъ „нѣкоторымъ образомъ за одно будутъ действовать, то ясно, что стремленія регулярныхъ войскъ, покорить ихъ, останутся безуспѣшны. Канадійцы получаютъ значительное подкрѣпленіе изъ Соединенныхъ Штатовъ и имѣютъ благоприятнѣйшія обстоятельства запасаться, никѣмъ не будучи наблюдаемы, оружіемъ и амунициею. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Haga, 20-го Декабря.

Въ засѣданіи второй Палаты Генеральныхъ Штатовъ принять большинствомъ 43 противу 6 голосовъ, проектъ въ отношеніи утвержденія на одинъ годъ опредѣленія касательно демагогическихъ происковъ.

— Въ объясненіе обстоятельности на счетъ Люксембурга, неважными считаемъ въ кратцѣ пояснить состояніе сего дѣла. Та часть Гринвальдской пуши близъ Луксембурга, въ которой приписываютъ себѣ равное право къ порубкѣ Голландцы и Белгійцы, составляетъ два округа на землѣ обществъ Штейнзенъ и Нидеравенъ, лежащія въ спорномъ радіусѣ Луксембургской крѣпости. Въ 1832 и 1833 годахъ Белгійское Правительство дозволило производить порубку въ сихъ округахъ, которая взята съ публичныхъ торговъ въ Арлонъ. Часть срубленнаго дерева купили жители Луксембурга, остальное количество хозяинъ мѣдиплавильнаго завода изъ Виллерюль во Франціи. Между тѣмъ правленіе Великаго Княжества Луксембургскаго запретило покупателямъ дальнѣйшее право на порубку въ помянутыхъ округахъ, и когда они не обращали на то вниманія, уведомень о томъ Сеймъ Германскаго Союза, который постановленіемъ отъ 26 Декабря 1833 запретилъ вывозъ проданнаго уже дерева въ Гринвальдскомъ лѣсу, срубленное предель въ распоряженіе правленія Великаго Княжества Луксембургскаго а гарнизону крѣпости поручилъ, чтобы для приведенія въ исполненіе сего опредѣленія, доставилъ помощь по всякому требованію. Опредѣленіе Союзнаго Сейма основывается на существѣ дѣла, что Белгійское Правительство въ частяхъ Великаго Княжества Луксембургскаго, временно имъ осажденныхъ, управляетъ всѣми вѣтвями администраціи, казенными имѣніями, взимаетъ въ пользу свою подати; но по правиламъ народныхъ правъ, не можетъ первое Правительство, не смотря на военныя осажденія края, лишаться первоначальныхъ правъ своихъ къ земской собственности, если не последовало по сему дѣлу предварительнаго договора и формальнаго отказа, котораго, какъ вообще извѣстно, до сихъ поръ не было. Что касается стратегическаго радіуса или округленія Луксембургской крѣпости, въ немъ никогда не были довольны присутствіемъ Белгійскаго войска, и ни разу тамъ не было набора въ войско. Если судебная часть и полиція зависѣли тамъ отъ Белгійской власти, это только было терпимостію со стороны Велико-Герцогскаго Правленія, то не слѣдуетъ изъ сего, чтобы сими предоставляли уже той сторонѣ исполненіе публичной власти и свободную пользу со всѣхъ правъ и доходовъ Государства. Давно уже намѣревались закрыть радіусъ крѣпости для Белгійскаго управленія. На сихъ правилахъ, тогда уже склонилось Белгійское Правленіе, въ доказательство чего, въ 1833 г. наступила остановка продажи срубленнаго дерева, воспрещаемой со стороны военнаго правленія; а даже съ сего времени, Белгійское Правленіе ограничивалось соблюденіемъ надзора; за частію спорнаго лѣса не извлекая изъ сего никакой болѣе пользы. Когда по сему Сейму Германскаго Союза, постановленіемъ отъ 26 Сентября 1833, объявилъ, что дерево проданное въ Гринвальдскомъ округѣ не можетъ быть выво-

szkańcom anglikóm. W St. Denis ucięto głowę więtemu w niewolę oficerowi i na pal ją wbito. Mnóstwo jest aresztowanych osób, podeyrzanych o udział w bunocie, a znaczna liczba innych schroniła się do krajow Stanów Zjednoczonych, gdzie werbują ludzi i broń kupują; z Buttertonnen przemycono 2000 karabinów do Kanady, a 5000 gotują już do wystania. Niektórzy ze znakomitszych Francuzów, jak np. Xiążę *Blacas* i Hrabia *Tolendal*, pośpieszyli z Nowego-Yorku do Kanady. Zdaje się, że *Pepineau* i jego stronnicy polegają na spodziewanej pomocy Stanów Zjednoczonych; a przecieź nie tają niektóre z dzienników amerykańskich, że Kanadycczykowie nie są tak potężni, jak byli w roku 1776 patriocy w Ameryce-Północney; wątpią przeto o szczęśliwym skutku ich przedsięwzięcia. (G. C.)

— *Dzien. Scotsman* podaje liczbę Kanadycczyków francuzkich na 470,000, a ludzi zdatnych do noszenia broni na 100,000. Jeśli oni, wyraża tenże dziennik, w niejaki sposób postępować będą jednomyślnie, nie podpada wątpliwości, że usiłowania woysk regularnych, w ich przytłumieniu, pozostaną bezskutecznemi. Kanadycczycy wielkie otrzymują wsparcie ze Stanów Zjednoczonych i mają najprzyjaźniejsze okoliczności, niepostrzeżeni opatrywać się w broń i amunicyą.

(A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Haga, dnia 20 Grudnia.

Na posiedzeniu drugiej Izby Stanów Jeneralnych, przyjęty został większością 45 głosów przeciwko 6, projekt do prawa, zatwierdzającego na rok jeden uchwałę, względem zabiegów demagogicznych.

— Dla wyjaśnienia okoliczności, tyjących się Luxemburga, nie od rzeczy będzie objaśnić pokrótce stan rzeczy, o którą idzie. Ta część lasów Grünwaldu pod Luxemburgiemi, do wrębu których równe prawa przypisują sobie Hollendrzy i Belgijczycy, są to dwa okręgi na gruncie gmin Steinsen i Niderawen, położona w promieniu spornym twierdzy Luxemburga. W latach 1832 i 1833, dozwolił Rząd Belgicki ścinać drzewo w tych okręgach, które przez licytacją w Arlon zbyte zostało. Część ściętego drzewa kupili mieszkańcy Luxemburga, resztę właściciel hamerni z Villerupl we Francji. Témczasem Rząd Wielkiego Xięstwa Luxemburgskiego wzbronil nabywcom dalszego wrębu w rzeczonych okręgach, a gdy na to nieuwazali, doniesiono o tém Seymowi Związku Niemieckiego, który przez uchwałę z dnia 26 Grudnia 1833 roku, wydał zakaz wywozu sprzedanego już drzewa w lasach Grünwaldu, ścięte oddał pod dyspozycją rządu Wielkiego Xięstwa Luxemburgskiego, a załogę twierdzy upoważnil, ażeby do utrzymania w wykonaniu tey uchwały, dała pomoc na każde o to wezwanie. Uchwała Seymu związkowego zasada się na istocie czynu, że Rząd Belgicki w częściach Wielkiego-Xięstwa Luxemburgskiego, témczasowie przez się osadzonych, zarządza wszystkimi gałęziami administracyi, dobrami skarbowemi, wybiera podatki na swoją korzyść; ale według zasad prawa narodow, nie może Rząd poprzedni, pomimo woyskowego osadzenia kraju, utracić pierwsiastkowych praw swoich do własności gruntowey, jeżeli nie nastąpiło w tey mierze poprzednie ułożenie się i formalne zrzeczenie, które, jak powszechnie wiadomo, dotąd jeszcze nie przyszło do skutku. Co się tyczy strategicznego promienia czyli zaokrąglenia twierdzy Luxemburgskiej, nie cierpiano w nim nigdy pobytu woyska belgickiego i zaciąg do woyska nie miał tam ani razu miejsca. Jeżeli sądownictwo i policya, były tam od administracyi belgickiej zawisłemi, było to tylko cierpieniem ze strony Rządu Wielko-Xiężęcego; nie idzie więc za tém, aby przez to przyznawano już tamtej stronie w milczeniu wykonanie publiczney władzy i wolnego użytkowania ze wszelkich praw i dochodów krajowych. Oddawna już miał być zamknięty promień dla administracyi Belgickiej. Skutkiem tych zasad, poddał się wtenczas jeszcze Rząd Belgicki, na dowod czego, nastąpiło w r. 1833 wstrzymanie przedaży ściętego drzewa, ze strony Rządu woyskowego zaprzeczanej; a nawet ograniczała się od tego czasu administracya belgicka, na zachowaniu dozoru nad częścią lasu, w sporze będącego, nie szukając z niego żadnego dalszego użytku. Kiedy przez Seym Związku Niemieckiego przez uchwałę z d. 26 Września 1833 roku, wyraźnie oświadczył, że drzewo sprzedane w obrębie Grünwaldu nie może być wywiezione, a drzewo już ścięte oddane zostało pod rozporządzenie Rządu Wielko-Xiężęcego; miał zatem prawo rozkazać podobnież pod d. 12 Października roku 1837, załogę Luxemburga, aby broniła zostawioney pod jej opieką części ziemi. Aż dotąd było wszystko

зимо, а срубленное уже дерево предано въ распоряженіе Велико-Герцогскаго Правленія; то онъ былъ въ правѣ дать приказъ отъ 12 Октября 1837, Луксембургскому гарнизону, чтобы онъ защищалъ часть земли оставленной подъ его покровительствомъ. До сихъ поръ все было спокойно. Между тѣмъ неожиданно произведенная со стороны Голландіи порубка, возобновила споры. Бельгія желаетъ, чтобы и Голландія не пользовалась имъ впредь до окончательнаго разрѣшенія сего дѣла, посему отнеслись къ дипломатикѣ, которая безъ сомнѣнія въ мирномъ духѣ окончить сей предметъ. (G. C.)

Б р е з и л и я.

По донесеніямъ корреспондента *Morning Chronicle* въ Багії произведенъ мятежъ низшимъ классомъ жителей, которые соединились съ свободными Неграми и Мулаттами. 7 Ноября власти города удалены и на мѣсто ихъ наименованы новыя. Прежде подготовленные войска соединились съ мятежниками, именемъ коихъ *Донъ Жуанъ Карнейро да Сильва Рего* издалъ прокламацію, поощряя къ защитѣ собственной независимости. Правительственный Президентъ Багії издалъ также прокламацію противу мятежниковъ окончивъ оную Губернаторскимъ воззваніемъ къ Правительственному войску состоящему отъ 800 до 900 чел. и къ морскимъ солдатамъ стоящаго тамъ корабля; но когда солдаты должны были выступить противу мятежниковъ, они перешли къ народу а моряки возвратились на корабль. По донесенію корреспондента, революціонное правленіе соблюдаетъ строжайшій порядокъ. *Г. Карнейро* подписавшій прокламацію наименованъ Вице-Президентомъ, а *Г. да Рожа Гальвао*, коего ожидаютъ изъ заточенія въ Сѣверную Америку, Президентомъ. (A.P.S.Z.)

Т у р ц и я.

Константинополь, 6-го Декабря.

Члены дипломатическаго корпуса дѣлали визитъ новому Министру иностранныхъ дѣлъ *Решидъ-Бейу*, которому единогласно во всякомъ отношеніи приписываютъ высокое образованіе. Важно уже и то одно обстоятельство, что *Решидъ* удобно объясняется на французскомъ языкѣ, ибо это представитъ возможность Европейскимъ Посланикамъ переговаривать съ нимъ во всѣхъ случаяхъ безъ помощи переводчика. Такъ какъ *Решидъ-Бей* во время пребыванія за границею, старался узнать и вникнуть въ духъ администраціи Европейскихъ странъ, притомъ выучиться ихъ политической экономіи, то должно надѣяться, что по мѣрѣ того, какъ вліяніе его у Султана будетъ увеличиваться, послѣдуютъ полезныя перемѣны въ Турціи, въ чемъ безъ сомнѣнія будутъ ему способствовать *Намикъ-Паша*, *Сераскиръ*, *Капитанъ-Паша* и первый Министръ *Акифъ-Паша*, такъ какъ всѣ они принадлежатъ къ числу тѣхъ Турковъ, которые чувствуютъ необходимость поставить страну свою на высшей степени устройства и образованія. (G. C.)

А м е р и к а.

Вашингтонъ, 5-го Декабря.

Сегодня открытъ конгрессъ, обыкновеннымъ годичнымъ посланіемъ Президента. Первая часть посланія касается общаго состоянія Соединенныхъ Штатовъ и отношенія ихъ къ разнымъ Европейскимъ Державамъ. Потомъ слѣдуетъ обзоръ отношеній Сѣверной Америки съ некоторыми Азіатскими краями и другими частями Америки, именно съ Мексикою; остальная часть посланія посвящена внутреннимъ дѣламъ Соединенныхъ Штатовъ, особенно законамъ о финансовыхъ и банковыхъ дѣлахъ и о продажѣ общественныхъ земель. Въ отношеніи банковыхъ дѣлъ, выраженія Президента показываютъ некоторое соглашеніе съ его стороны. (J. de St. P.)

Разныя извѣстія.

Пишутъ изъ Копенгагена отъ 8 Декабря: „Недавно въ окрестностяхъ Дуага въ Исландіи, при раскапываніи развалинъ стараго монастыря, найдена мѣдная статуя, довольно грубой работы, представляющая челоука вооруженнаго съ ногою до головы, держащаго въ правой рукѣ земной глобусъ. Такъ какъ сбруя, каскетъ и бердишь сей фигуры очень походятъ на вооруженіе древнихъ Скандинавовъ, то рисунокъ статуи посланъ Королевскому Обществу сѣверныхъ древностей въ Копенгагенъ, которое поручило изслѣдованіе *Г-ну Финну Магнусену*. Ученый этотъ антикварій полагаетъ, что это изображеніе бога Одина (Юпитеръ древнихъ народовъ Сѣвера), которое до сихъ поръ совершенно до насъ не доходило (J. de S. P.)

ВИДѢНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется.

spokojnie. Témczasem, niespodziewanie zalecony ze strony Hollandyi wyrąb drzewa, stał się powodem zaprzeczenia. Belgia chce, ażeby i Hollandya wstrzymała się od użytkowania, aż do ostatecznej decyzji tej sprawy, w czém odwołano się do dyplomacyi, która potrafi bezwątpeńia w duchu spokojności i pokoju przedmiot ten ufatwić (G. C.)

Б р а з и л и я.

Podług doniesień Korrespondenta *Morning-Chronicle*, w Bahii wybuchnęło powstanie pomiędzy niższą klasą ludu, która się złączyła z wolnymi Negrami i Mulattami. Dnia 7 Listopada władze miasta były usunięte, a na ich miejsce mianowano nowe. Wcześniej namówione woyska potoczyły się z buntownikami, w imieniu których *Don Joao Carneira da Silva Rego* wydał odezwę, zachęcając lud do bronięcia swej niepodległości. Prezydent rządowy Bahii wydał również odezwę przeciwko buntownikom, którą zakończył wezwaniem od Gubernatora woyska rządowego, składającego się z 800 do 900 ludzi i z marynarzy stojącego tam okrętu; ale zamiast wystąpienia przeciwko buntownikom, żołnierze przeszli na stronę ludu, a marytkowie powrócili na swój okręt. Podług doniesień korespondenta, Rząd rewolucyjny dotąd ściśle utrzymuje spokojność i porządek. *Señor Carneira*, który podpisał proklamacyę, mianowany został Wice-Prezydentem, a *Señor da Rocha Galvao*, którego codziennie oczekują powrotu z wygnania do Ameryki Północnej, Prezydentem. (A.P.S.Z.)

Т у р ц я.

Константинополь, 6-го Декабря.

Членкине чина дипломатическаго, oddali wizyty nowemu Ministrowi interesów zagranicznych *Reszydowi Bejowi*, któremu przyznają jednomyślnie wyższość ukształcenia pod każdym względem. Ważną jest, choćby tylko ta jedna okoliczność, że *Reszyd* mówi płynnie po francuzku: to bowiem pada postom europejskim sposobność traktowania z nim we wszystkich przypadkach bez pomocy tłumacza. Ponieważ *Reszyd-Bey*, bawiąc za granicą, starał się poznać i zgłębić całego ducha administracyi krajów europejskich, poznać oraz ich ekonomią polityczną, trzeba się więc spodziewać, że w miarę tego, jak wpływ jego u Sultana zwiększać się będzie, nastąpią także korzystne zmiany w Turcyi, w czém będą mu bez wątpienia pomocni *Namik-Basza*, *Seraskier*, *Kapudan-Basza* i pierwszy Minister *Akif-Basza*: gdyż wszyscy należą do tych Turków, którzy uznają potrzebę postawienia kraju swego na inszym stopniu urządzeń i ukształcenia. (G. C.)

А м е р и к а.

Вашингтонъ, 5-го Декабря.

Dzisiaj otwarto Kongress przez wyczynne roczne poselstwo Prezidenta. Pierwsza część poselstwa ściażala się do położenia ogólnego Stanow Zjednoczonych i stosunków ich z różnemi krajami Europejskimi. Potém następuje obeyrzenie stosunków Ameryki Północnej z niektórymi krajami Azyatyckimi i innemi częściami Ameryki, mianowicie z Meksykiem; reszta poselstwa poświęcona jest sprawom wewnętrznym Stanow Zjednoczonych, szczególniej ustawom względem interesów finansowych i bankowych i sprzedaży gruntów publicznych. Co do interesów bankowych, wyrażenia Prezidenta dały poznać niejaki przyzwolenia z jego strony. (J. de St. P.)

Разныя вѣдомости.

Uwiadamiają z Kopenhagi pod d. 8 Grudnia: Niedawno w okolicach Douagh w Islandyi, przy rozkopywaniu ruin staraго klasztoru, znaleziono posążek miedziany, dość grubey roboty, wystawiający człowieka uzbrojonego od stóp do głowy, trzymającego w ręku prawym kulę ziemską. Ponieważ uzbrojenie, hełm i bardysz tej osobki, bardzo są podobne do starożytnych Skandynawskich; powstało więc rysunek posagu do Towarzystwa Królewskiego Starożytności Północnych w Kopenhadze, które do jego rozpoznania i osądzenia wezwało *P. Finn Magnusen*. Uczony ten starożytnik rozumie, że to jest figura bożka Odina (Jowisz starożytnych narodów północy), którego żadne dotąd wyobrażenie niedoszło naszych czasów. (J. de S. P.)

Ливаря 7 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. *Левъ Боровскій*.